

verzet op juridisch en administratief terrein, onvoorstelbaar groot.

Van Vollenhoven was een man van de oude stempel. Teruggekeerd in zijn vaderstad in 1934 werd hij een trouw lid van de eenmaal zo vermaarde Groote Societeit Amicitia, waar hij met andere notabelen een vaste kaartmiddag had.

Na de souvereiniteitsoverdracht werd hij belast met het praesidium van de zogenaamde Spijtoptanten-commissie, die moest nagaan of onder de Nederlanders, die voor de Indonesische nationaliteit hadden geopteerd en daarvan later spijt hadden gekregen, er waren, die in aanmerking kwamen om het Nederlanderschap terug te krijgen. Deze taak heeft hem vele jaren lang intens bezig gehouden onder zes of zeven elkaar afwisselende ministers, die vaak van elkaar afwijkende voorschriften of inzichten omtrent dit vraagstuk hadden. De hoeveelheid stukken, die hem in de loop der jaren ter afdoening werden toegezonden, was ontzagwekkend groot. In diezelfde tijd was hij voorzitter van de door Unilever ingestelde commissie, die moest uitmaken of en zo ja hoeveel schadevergoeding moest worden toegekend aan consumenten van een margarine, waarvan vermoed werd, dat die infectueuse stoffen had bevat. Bij een bezoek, dat ik in die tijd aan Van Vollenhoven bracht was naast de voordeur van zijn woning een enorm grote kist, voorzien van deksel en slot opgesteld. Op mijn vraag of dat een kolenkist was, kreeg ik ten antwoord, dat die kist hem door Unilever was gegeven om daarin bij zijn afwezigheid de post te laten afleveren, omdat geen enkele brievenbus voldoende capaciteit had om die post te ontvangen. Ook het departement van Overzeese gebiedsdelen, dat met een speciale bestelauto de dossiers, betrekking hebbende op de Spijtoptanten-commissie bezorgde, deponeerde daarin die stukken. Tafels en stoelen in zijn woning waren belegd met dossiers en men kan ervan verzekerd zijn, dat al die dossiers nauwkeurig werden bestudeerd en dat een gedegen beslissing op de daarin behandelde vraagstukken werd gegeven.

Van Vollenhoven was een man met een onverstoort goed humeur en van onwrikbare kalmte. Zijn fraai en duidelijk handschrift was van de eerste tot de laatste bladzijde van door hem geschreven vonnissen en beschikkingen, gelijkmatig en geacheveerd.

Als politierechter, als president rechtsprekende in kort geding,